

[Marianne Jelved]

Det, vi også vil se, er selvfølgelig en ny større mulighed, større vægt, muligheder for at præge EF og Europas udvikling med nordiske værdier, som vi nu kender dem og holder af dem.

Det er også klart, at Nordisk Råds rolle og funktioner løbende må nyformuleres, og der vil ske ændringer, også markante ændringer, i Nordisk Råds arbejdsform og arbejdsindhold, som ingen af os måske i dag kan se. Men jeg tror, at Nordisk Råd er vel forberedt på en sådan proces. Den er allerede sat i gang med organisationskomiteens arbejde, ændringer i Helsingforsaftalen osv., som gør det nemmere at tilpasse til nye tider og nye krav.

Noget af det, jeg tror vil blive markant, og hvor Norden og Nordisk Råds erfaringer og muligheder vil komme til at spille en stor rolle, er det regionale samarbejde – flere ordførere har været inde på det, ministeren var inde på det. Vi har allerede nu set, hvordan regioner på forskellig vis, der griber ind i hinanden, og som overlapper i EF, spiller en større og større rolle for vores politiske interesser, ikke bare af veneration for det nordiske eller regionerne omkring Norden, men fordi vi har nogle reelle fælles interesser og problemer, som vi ønsker at løse i fællesskab, vel vidende at de kun kan løses i fællesskab.

Dermed tegner der sig et nyt Europabillede, hvor EF bliver en kerne i arbejdet, men hvor regionerne, der overskrider EF's grænser, kommer til at spille en meget stor rolle for det arbejde, vi som parlamentarikere vil beskæftige os med de kommende årtier.

Ministeren nævner i sin redegørelse, at der er nogle nordiske samarbejdsområder, som vil bestå, uanset hvordan tingene i øvrigt udvikler sig. Det er kultur, undervisning, forskning, miljø og regionalt samarbejde, og det er vi i Det Radikale Venstre faktisk enige i er nogle væsentlige områder, som er fundamentale for det nordiske samarbejde og har været det altid. Om der vil være andre? Man kan nævne en lang række andre områder, der også er nævnt i redegørelsen fra ministerrådet, men dette er jo nok nogle meget centrale områder. Og det er jo det, fru Pia Kjærsgaard ikke rigtig fatter – eller ikke vil fatte. Disse områder, for at bruge dem som eksempler, berører jo tusindvis af mennesker hver dag i konkret samarbejde på tværs af de nordiske landes grænser, på tværs af sprog-

barrierer og støttet af det, der er bygget op af Nordisk Råd, og som fortsat har en stor værdi, og som Nordisk Råd fortsat kan bidrage til.

Det sidste, jeg vil sige, er, at parlamentarikerens rolle i Nordisk Råd burde styrkes; deres kompetence burde styrkes. Det har ligget i kortene, at ministerrådet ikke har været helt varme på at give en større kompetence omkring det, der er det væsentlige, nemlig beslutninger omkring de økonomiske dispositioner, men få skridt er vi da kommet ad vejen, og mål- og rammestyrelsen er sikkert et udmærket forsøg på at løse på den meget centralistiske styring, som har ligget i ministerrådet omkring budgetfastlæggelsen.

Men jeg skal appellere til, at regeringen og samarbejdsministeren fortsat overvejer, om man ikke kunne tage skridtet fuldt ud og imødekomme det ønske, som Nordisk Råd har tilkendegivet om en større kompetence til parlamentarikerne. Jeg tror, det ville være utrolig værdifuldt, hvis man vil styrke det, der er det vigtige i Nordisk Råd, nemlig det konkrete parlamentariske samarbejde, ikke kun på ministerniveau – det er selvfølgelig vigtigt i sig selv – men også på parlamentarikerniveau. Derfor er det vigtigt, at man styrker mulighederne for, at parlamentarikerne kan få et reelt ansvar.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ikke gøre debatten så meget længere – jeg står jo uhjælpeligt alene med mine synspunkter, det kan jeg godt mærke – men af hensyn til referatet vil jeg bare sige til fru Marianne Jelved, at vi er jo altså ikke medlemmer af EF-unionen, og spørgsmålet er, om vi bliver det. Jeg tror, det var en fortalelse fra fru Marianne Jelveds side, men det er blot til de grønne hæfter, sådan at der ikke er noget forkert.

Vi skal stemme om det, vi skal have en folkeafstemning, og jeg tror sådan set, det bliver et nej.

J. K. Hansen (S):

Jeg vil da gerne give fru Birgitte Husmark ret i, at det egentlig er en underlig form for debat, at vi debatterer en beretning over Nordisk Råds virksomhed for en periode, der ligger et helt år tilbage. Nu kan jeg ikke huske, hvor længe fru Birgitte Husmark har været her i